

fűz értékes megállapításokat. Ezek a problémák az osztályfőnöki óra, a lélek-
képzés s jellemnevelés a tanításban és a munkáltató tanítás a gimnáziumban.
Örvendünk, hogy az illusztris szerző megállapítja, hogy az új gimnáziumi
tantervhez fűzött utasításokban már tényleg érvényesülnek azok a „pompás”
utasítások, melyekre éppen e folyóirat szerkesztőjének: *A cselekvő iskola né-
hány gyakorlati problémája* c. tanulmánya (szerinte túlzott idealizmussal) is
rámutat. Meg kell jegyeznünk, hogy mi az új középiskolai tantervben az önte-
vékenységi elv érvényesítésének módjával és mértékével teljes mértékben meg-
vagyunk elégedve, s valóban mi sem kívánunk többet a cselekvés iskolájától,
mint azt, hogy az általunk is propagált elvek a középiskolákban a tanárok lel-
kes munkáján át az új tanterv szellemében tényleg megvalósuljanak. Meg-
kell azonban állapítanunk, hogy a mi tanulmányunkért csak akkor állhatunk
jót, ha azt összefüggő szellemében és egységes konstrukciójában tekintjük át,
mert bizonyos, hogy a tanulmányból idézett egyes markánsabb kifejezések még
nem mutatják meg ennek a cikknek igazi arculatát.

Magyar Tanítóképző f. évi április havi számában dr. Tóth Antal: *Társas-
lényné fejlődés az ifjúkor kezdetéig* című jeles pedagógiai tanulmányának be-
fejező részét adja. Dr. Prohaska Ferenc: *A hazai földrajz tanítása* c. meto-
dikai dolgozatát fejezi be. A gondos módszertani tanulmány széleskörű per-
spektívával s a kérdésre vonatkozó irodalom teljes ismeretében van megírva.
A földrajztanárok tényleg vezető kalauznak tekinthetik az itt lefektetett elve-
ket és szempontokat. Szerettük volna azonban olvasni azt is, hogy a szerző
a probléma tárgyalásával kapcsolatban felemlíti Kendoff Károly: *A földrajz
oktatás a cselekvőiskolában* c. jeles művet is, mert lehetetlennek tartjuk, hogy
a cikk írója ez alapvető művet ne ismerné.

A folyóirat májusi számában Móczár Miklósnak: *Az állattan és földtan
tanítása a tanító (nő) -képző intézetben* c., továbbá B. Braun Angélnak: *La-
kóhelyismertetés a VII. kerületi állami tanítónőképző intézetben* c. nagyobb
módszertani tanulmányait hozza. Mind a két tanulmány igen értékesen csat-
lakozik hozzá a tanítóképzői módszertani irodalom eddigi jeles alkotásaihoz.

Németh Sándor: *Dálnoki Miklós Gergelynek*, a tanítóképző intézeti ta-
nárság jeles férfjának nekrológját adja.

Az irodalmi rovatból kiemeljük Erdélyi Olgának: *Weszei Ödön: A kor-
szerű nevelés alapelvei* c. művéről írt részletes ismertetését.

Kratofil Dezső.

Földrajzi Szeminárium. I. évf. Szeged, 1935/36. 1—5. szám.

Ezen a címen Wagner Richárd szerkesztésében egy új földrajzi folyóirat
indult meg. Célkitűzéseiben a „földrajztudomány, a magyar földrajztanárok és
tanárjelöltek érdekeit kívánja szolgálni.” Evégett a földrajz tudományába,
gyakorlati kérdéseibe és didaktikájába vágó értekezéseket, cikkeket közöl. A
fiatalos lendülettel indult, tartalmában és kiállításában máris szép fejlődést
mutató szaklapban sok olyan cikket látunk, melyek a munkatársak egyetemi
és gyakorlati kutatómunkájából nőtt ki s melyekből a tudományos irányú
munka kiszélesedése sok ösztökélést, értékes indítékot nyerhet s reátereli a
különböző állomásokon működő tanárok figyelmét hasonló, megoldásra alkal-

mas problémákra, mely kérdések kutatásából a környék tanulmányozás, a szülőföld- és lakóhelyismeret jobb felkarolása fejlődhetik ki. Ebből pedig a tárgy pedagógiája is való értékeket meríthet. Íróik: *Wagner Richárd, Aldobolyi Nagy Miklós, Nagy Júlia, Hinel Károly, Bona Imre, Budai Kálmán, Korlát Pál, Horváth Andor, Bacsó Nándor, Bálint Sándor, V. Zerinváry Szilárd.* — Különös figyelemmel kísérjük a földrajztanítás módszerével foglalkozó elméleti és gyakorlati irányú cikkeket: *Aldobolyi Nagy Miklós: Gondolkodásmód és földrajztanítás, Márton György: Hogyan tanítsuk a földrajzt, Szalkay Zoltán: A munkaiskola elve a földrajzoktatásban, Németh István: Földrajz az elemi népiskolában, Kováts József: Rendszeres földrajzi szemléltetés, — pm —: Modern földrajz és a nevelés, Hinel Károly: Egy földrajzi egység feldolgozása a népiskola IV. osztályában.* — Különös gond és felelősség nehezedik a földrajztanásra, kinek a kezében olyan eszközök vannak, melyekkel a hazafias és általános emberi nevelés ügyében igen sokat tehet; e hivatás teljesítése megbecsülhetetlen szolgálat, viszont e lehetőségeket elherdálni végtelen bűn, melyet gyermekeink ellen teszünk. Ezért üdvözljük örömmel e hasáboakat, mert alkalmat adnak az elvek és nézetek tisztázására, a sikeres eljárások közzétételére. E cikkeken megnyilatkozik az időszerű elvek józan kritikával való alkalmazása. Néhány értékes gondolat azt a benyomást kelti, hogy a gyermeket ma már valamennyien élő, lelkes, tevékeny egyéniségnek tekintjük, nem pedig üres skatulyának, melybe mindent belezsúfolhatunk. Nekünk pedagógusoknak és a hazának a gyermek előbbvaló, mint maga a tárgy; a mi kezünkben a tárgy a jövő generációt, azon keresztül hazánk szebb jövőjét munkálja. Kívánjuk, hogy a „Földrajzi Szeminárium“ e szent ügynek sokáig és eredményesen szolgálhasson. (—kk—)

Fizikai és Kémiai Didaktikai Lapok, 3. szám. *Dr. Zechmeister László* a középiskolai kémia-tanítás néhány kérdéséről ír. A tanulók kísérleteit lehetségesnek tartja, mert kevés anyagi áldozattal megvalósíthatók, de szükségesnek is a jobb eredmény céljából. A nagy felfedezőket ajánlatos emberi mivoltukban is pár szóval megvilágítani. A demonstráló kísérletek jobb hatást és nagyobb meggyőző erőt nyerne, ha a tanár kivitelükhöz a tanulók segítségét igénybe veszi. A nem sikerült kísérleteket nyugodtan kell fogadni, s következő alkalommal helyesen bemutatva, megismertetni a hibaforrásokat. Így ezek pedagógiai előnyét fogjuk kidomborítani. *Péchy Aladár* a szabadesés tárgyalásához fűz megjegyzéseket (középiskola, felső fok). *V. Fraknóy József* a fizikatanításban felhasználható analógiákról és modellkísérletekről szóló előadásának vázlatát közli. (Lejtő és szabadesés, hullámgépek, elektromos kapacitás, elektromos áramlás, készülékmodellek, billenő rezgések, állóhullámok és rezonancia-jelenség, elektroncső-modell, gázok kinetikus elmélete.) *Dr. Cavalloni Ferenc* a csillagászatnak a középiskolában játszott hamupipőke-szerepére mutat, s a javítás módjára ad tanácsokat. *Dr. Csada Imre* egyszerű, ügyes áramfordítót ismertet tanulókísérletek részére. *Loczka Alajos* folytatja (A kémia tanításának története), *Renner János* pedig befejezi cikksorozatát (elektronoptika, elektronmikroszkóp).

Az **Iskola és Egészség** 1935/36. évi júniusi száma megállapítja, hogy a